

ก้าวที่สามแห่งการพัฒนาของปัญญาประทีป

ฉบับที่ ๗/๒๕๕๔

“ครูขา...หนูตื่นตื่น” เสียงจากความรู้สึกของเด็กๆที่กำลังใจเต้นตุ้มๆต๋อๆขณะกำลังรอเข้าห้องแข่งขันทักษะวิชาการต่างๆในงาน “ปากช่องวิชาการสู่มาตรฐานสากล : Focus on Asean Education” ที่เพิ่งผ่านไปสดสดไม่กี่ชั่วโมงที่ผ่านมา สิ่งที่คุณครูเลือกทำขณะนั้นไม่ใช่การมุ่งตัวแชมป์จนวินาทีสุดท้าย เพื่อให้ลูกศิษย์ได้มาซึ่งการ **ชิงชัย** จากผู้อื่น หากแต่เป็นการส่งถ่ายพลังใจถึงใจให้สดใส ไม่ขุ่นด้วยความออยาก อยากชนะ...อยากได้รางวัล “**ทำดีที่สุด**” เท่านั้นคือหน้าที่ของเรา ณ ขณะนี้ คือสิ่งที่ครูบอก

แม้อาจมีผลการแข่งขันที่ทำให้ครูอดไม่ได้ที่จะปลื้ม แต่สิ่งที่ทำให้ครูยิ้มชื่นในใจ และแสดงความยินดีกับลูกศิษย์ด้วยมุทิตาจิตมากกว่า คือ ความมุ่งมั่น ความอดทนใจสู้และเพียรพยายาม การมีสติและสมาธิ ความร่วมมือร่วมใจประสานพลังสร้างสรรค์อย่างสามัคคีของเด็กๆทุกคน ไม่ว่าจะสมัครเข้าแข่งขันวิชาหรือเรื่องใด ประเภทเดี่ยว คู่ หรือเป็นทีม ที่สำคัญกว่านั้นคือ การรู้คุณค่าแท้ของการแข่งขัน ไม่เห่อเหิมกับค่าของรางวัล (แม้บางคนอาจแอบบ่นเสียดายตามประสา)ผู้ปกครองหลายท่านที่ได้ไปร่วมให้กำลังใจติดขอบสนาม ทั้งงานแข่งขันวิชาการครั้งนี้และแข่งกีฬาเขตในวันที่ ๒๓-๒๕พ.ย. ที่ผ่านมากงได้สัมผัสสิ่งที่ครูเจ็ดเล่าให้ฟังนี้ด้วยตนเอง เด็กๆปัญญาประทีปได้เริ่มฉายแววนักเรียนที่ได้รับการบ่มเพาะพุทธปัญญาที่พ่อแม่และครูเห็นว่าเป็น **สิ่งสำคัญที่สุด** ให้เราได้ชื่นใจกันแล้วค่ะ

หนึ่งเดือนที่ผ่านมา เด็กๆอาจบ่นกันว่าไม่ได้เรียนเลย มีแต่ทำกิจกรรม สำหรับครูแล้ว**ทุกสิ่งที่ผ่านมาคือ ห้องเรียน** ตั้งแต่การเข้าร่วมแข่งกีฬากลุ่มโรงเรียนเอกชนเขต ๔ ของ อ.ปากช่อง ซึ่งนักเรียนของเราได้เข้าร่วมลงแข่งบาสเกตบอลชาย-หญิง และกรีฑากันเกือบทั้งโรงเรียน แม้ว่าเราจะยังใหม่และอ่อนซ้อมในเรื่องของทักษะการเล่น สมรรถภาพทางกาย และความเป็นทีม แต่ความอดทนใจสู้ของเด็กๆทำให้คุณครูและเพื่อนๆแผดเสียงเชียร์สุดใจ **แม้แต่้มคะเนการแข่งขันของเราอย่างน้อยแต่ครูเชื่อว่าเด็กๆได้แต่้มแห่งการเรียนรู้ ได้เห็น “กายและใจ” ตนเองชัดแจ้ง** ความเครียดตั้งแต่ก่อนลงแข่งทำเอาบางคนถึงขนาดนอนไม่หลับ ขับถ่ายไม่สะดวก ปวกเปียกกำลังอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน เด็กบางคนเล่าให้ครูฟังว่า ขณะเล่นเหมือนคนตาบอด เบลอไปหมด เพราะตื่นสนามแต่ไม่ตื่นรู้ บางคนบอกว่าอยู่โรงเรียน วิ่งเท่าไหราก็ไม่เหนื่อยแม้สนามเราจะใหญ่กว่า แต่เวลาลงแข่งทำไมจึงหมดแรงอย่างง่ายดาย

บทเรียนเช่นนี้ โดยทั่วไปไม่ถูกสอน เพราะเป้าหมายของการแข่งขันคือการเอาชนะผู้อื่น ทีมอื่น โรงเรียนอื่น แต่ครั้งนี้เด็กๆคงได้เห็นภาพคุณครูที่ไม่กลัวหน้าแตก ปรบมือชื่น

ชมและให้กำลังใจคู่ต่อสู้ไปพร้อมๆกับลูกศิษย์ตนเอง แม้เขาจะทิ้งคะแนนห่างเราล้ว ภาพคุณครูเดินเข้าไปแสดงมุทิตาจิต พร้อมขอขอบคุณเด็กๆและผู้ฝึกสอนของทีมคู่แข่ง ภาพคุณครูพาให้เด็กปล่อยวาง ไม่เคืองแค้นและให้อภัยเมื่อเกิดการกระทบจากการเล่นของคู่ต่อสู้ เพราะถ้าเป็นเพื่อนเราเองเราคงไม่โกรธ แต่พอแบ่งฝ่ายแบ่งสีแล้ว ต่อมให้อภัยไม่ค่อยทำงาน ภาพคุณครูผู้ฝึกซ้อมที่ไม่โกรธ ไม่บ่นว่า หรือโทษใครคนใดในทีม เมื่อเล่นผิดพลาด **การแข่งขันครั้งนี้จึงถือเป็นอีกหนึ่งเวทีการแข่งขันกับจิตใจและกิเลสตัณหาของเราเองทุกคนไม่ว่าเด็กหรือครู ไม่ได้แข่งขันกับผู้อื่น ไม่มีใครถูกโหวตออก คอมเมนต์เตเตอร์ที่นี้คือ ครู และเพื่อนผู้เป็นกัลยาณมิตร พาให้เรียนรู้ ยอมรับความจริงตามธรรมชาติที่เกิดขึ้น เห็นเหตุปัจจัยและผลที่เชื่อมโยงถึงกันทั้งหมด เป็นไปเพื่อการขัดเกลา พัฒนาและแข่งขันกับตนเอง** จากนี้ไปจะต้องทำอย่างไรบ้างเป็นความท้าทายที่น่าสนุกของเราทุกคน

นอกจากกิจกรรมการเรียนรู้ชีวิตผ่านการเข้าร่วมเวทีแข่งขันที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว **พระอาจารย์ชยสาโรได้เมตตานำตัวแทนคณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นม.๓ ไปเดินธรรมาศร เพื่อเปิดตาในดูโลกในใจ ณ ป่าเต่าดำ จ.กาญจนบุรี** อีกประสบการณ์ที่มีผู้ใหญ่ใจกุศลหลายท่านร่วมแรงกายแรงใจจัดโอกาสให้นักเรียนทั้งสองระดับของปัญญา ประทีปได้ไปท่องโลกที่รุ่งเรืองลับในใจ ซึ่งเราหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะให้เป็นทริปประจำของนักเรียนชั้น ม.๓ โปรดติดตามดูภาพถ่ายและอ่านบทความสะท้อนการเรียนรู้ของเด็กและครูในเฟซบุคและเว็บไซต์ของเรานะคะ

ขณะที่พี่ ม.๓กำลังเพลินเรียนรู้ในป่าใหญ่ คณะครูและน้อง ม.๑-๒ก็ได้มีโอกาสจากบริษัทที่วิบูลพาให้**เข้าร่วมงานประกาศผลรางวัลกบจูเนียร์ ปี ๓ หัวข้อ “กบรักโลก” ในวันพฤหัสบดีที่ ๑ ธ.ค. ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นโครงการประกวดสารคดีสั้น ความยาว ๕ นาที** ของนักเรียนมัธยมปลายและอาชีวศึกษาตอนต้นทั่วประเทศ ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดจากพี่เลี้ยงทีมสารคดีคุณภาพ “กบนอกกะลา” จากกิจกรรมนี้ เด็กปัญญาประทีปได้เรียนรู้อะไรบ้าง ลองสัมภาษณ์ลูกๆของเราดูนะคะ **แต่สำหรับคุณครูนั่น คิดว่าการพาเด็กๆ ให้ได้มาเห็นด้วยตา ฟังด้วยหูสัมผัส ถึงสิ่งที่รุ่นพี่ในวัยใกล้เคียงได้ ส ร ร ส รำงขึ้นด้วยจิตและการกระทำที่ ส รำ ง ส ร ร ค่อย่างแท้จริงนั้น อาจจะเป็นแรงบันดาลใจ เป็นร่องรอยให้ลูกๆของเราเดินตาม ไม่ครั้นคร้ามต่อการใช้พลังอย่างที่ผู้ใหญ่แบบเราต้อง สา ธุ ให้ดังๆ**

อีกวิชาชีวิตที่ทางโรงเรียนคิดว่าเป็นสาระสำคัญยิ่งที่พวกเราควรต้องเรียนรู้แม้จะไม่ออกสอบคือ ปัญหาจริงที่เกิดขึ้นในสังคมและงานจิตอาสาขัดเกลาตนสร้างประโยชน์ท่าน โดยในวันเสาร์ที่ ๑๗ ธ.ค.นี้ คณะครูและนักเรียนทุกระดับชั้นจะไปลงพื้นที่อาสาฟื้นฟู

โรงเรียนวัดมณฑลประสิทธิ์ ที่อำเภอวังน้อย จ.นครศรีอยุธยา ซึ่งได้รับผลกระทบจากมหาอุทกภัยที่ผ่านมาทำให้เกิดความเสียหายทั้งในส่วนของอาคารเรียนและครุภัณฑ์ชั้นล่าง บริเวณสนามกีฬา และสวนหย่อมของโรงเรียนแทบทั้งหมด สำหรับครั้งนี้ เราจะช่วย ทาสีกำแพงร่วมกับพี่น้องชาวทอสี ทีมงานบริษัททีวีบูรพาซึ่งเป็นผู้ช่วยประสานงานหลัก ใให้กับเรา และ กลุ่มนักศึกษาอาสาอีก ๒๐ คน จึงขอเชิญชวนผู้ปกครองที่สนใจไปร่วม เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ ทำงานจิตอาสาช่วยเหลือเพื่อนผู้ประสบภัยพิบัติและสัมผัส ประสบการณ์ตรงของพวกเขาพร้อมกัน ท่านผู้ปกครองสามารถอ่านรายละเอียดเกี่ยวกับ กำหนดการและเนื้อหาจากจดหมายขออนุญาตพานักเรียนออกนอกสถานที่ที่จะส่ง เร่งด่วนให้กับท่านภายในวันศุกร์นี้ และครูเจ็ดต้องขอภัยในความล่าช้ามา ณ ที่นี้ค่ะ

นับอีกไม่กี่วันก็จะปิดกลางเทอมปีใหม่แล้ว ซึ่งเราจัดให้วันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๕ เป็นวัน ประชุมผู้ปกครองเพื่อแถลงแนวทางการจัดหลักสูตรระดับมัธยมปลายของโรงเรียน พร้อม กับร่วมเล่นกีฬาพัฒนากายและใจร่วมกัน ทั้งเด็ก ครูและผู้ปกครอง ซึ่งทางโรงเรียน จะแจ้งกำหนดการผ่านจดหมายตอบรับเป็นทางการให้ท่านในภายหลัง

ท้ายนี้ รบกวนผู้ปกครองแก้ไขข้อผิดพลาดในตารางจัดสรร “ตื่นรู้” เรื่องวันมาฆบูชา จากเดิมวันอังคารที่ ๗ ก.พ. ๒๕๕๕ เป็นวันพุธที่ ๗ มี.ค. ๒๕๕๕ และของวันหยุดชดเชย ที่แจ้งผิดในวันจันทร์ที่ ๑๓ ก.พ. ๒๕๕๕ พร้อมกับแจ้งให้ท่านทราบว่า ชาวปัญญาประทีป จะไม่มีวันหยุดชดเชยวันมาฆบูชา ปี ๒๕๕๕ เนื่องจากเราได้มีวันหยุดเพิ่มในช่วงวิกฤตน้ำท่วมที่ผ่านมาแล้ว

***“สิ่งเดียวที่คิดจะแข่งขัน นั่นคือตัวของเรา อาจจะเคยดีแล้วเมื่อวัน
เก่า แต่มันยังไม่พอ”***

จากเพลง “ต้องดีกว่าเก่า” ของต้อม สมประสงค์ ที่ใช้ในงานกีฬาปัญญาประทีป

ด้วยความเคารพยิ่ง

ครูเจ็ด